

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi 26. panta 1. punkta pārkāpums un/vai Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 (1995. gada 13. decembris), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, 1. noteikuma 1. punkta d) apakšpunkta kopsakarā ar 3. noteikuma 2., 3. un 5. punktu pārkāpums;
- Vispārējā tiesiskās palāvības principa un tiesiskā drošības un labas pārvaldības principa (tostarp pienākuma norādīt pamatojumu) pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 11. maijā – *Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija***(Lieta T-275/20)**

(2020/C 247/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieces

Prasītājas: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamma, Vācija), *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG* (Hamma) un *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG* (Iserlohn, Vācija) (pārstāvji: *O. Duys* un *N. Tkatchenko*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2020. gada 2. marta vēstuli, ar kuru Komisijas Budžeta ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora vietniece ir pieprasījusi 1. prasītājai samaksāt Komisijai summu 12 236 931,69 EUR apmērā;
- un līdz ar to konstatēt, ka maksājumi, ko laikposmā no 2011. gada 29. jūnija līdz 2015. gada 16. jūnijam 1. prasītāja bija veikusi par labu Komisijai 16 400 000 EUR apmērā, tiem pieskaitot aprēķinātos kompensācijas procentus 1 420 610 EUR apmērā un tādējādi veidot kopējo summu 17 820 610 EUR, Komisijai ir jāieskaita pret naudas sodu, ko Vispārējā tiesa patstāvīgi ir noteikusi lietā *Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija* (T-393/10, EU:T:2015:515) no 2015. gada 15. jūlija, un ka tātad šis naudas sods ir ticis pilnībā samaksāts ar 2019. gada 17. oktobrī veikto maksājumu 18 149 636,24 EUR apmērā; un
- piespriest Komisijai samaksāt 1. prasītājai summu 1 633 085,17 EUR, tai pieskaitot kompensācijas procentus par laikposmu kopš 2019. gada 17. oktobra, kā arī nokavējuma procentus atbilstoši vidējai likmei, kādu attiecīgajā brīdī ECB piemēroja savām galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par trīsarpus procentu punktiem, par laikposmu kopš 2019. gada 17. oktobra līdz pilnīgai maksājamās summas samaksai;
- pakārtoti, piespriest Eiropas Savienībai, kuru pārstāv Eiropas Komisija, atlīdzināt 1. līdz 3. prasītājam zaudējumus 12 236 931,69 EUR apmērā kā kompensāciju par summu 12 236 931,36 EUR apmērā, ko Komisija ar 2020. gada 2. marta vēstuli bija pieprasījusi no 1. prasītājas, un samaksāt 1. prasītājai pārmaksāto summu 1 633 085,17 EUR, tai pieskaitot kompensācijas procentus par laikposmu kopš 2019. gada 17. oktobra, kā arī nokavējuma procentus atbilstoši likmei, kādu attiecīgajā brīdī ECB piemēroja savām galvenajām refinansēšanas operācijām, to palielinot par trīsarpus procentu punktiem, par laikposmu kopš 2019. gada 17. oktobra līdz pilnīgai maksājamās summas samaksai;

— un katrā ziņā piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar turpmāk izklāstītajiem pamatiem.

1. Pirmais pamats: LESD 266. panta pirmās daļas pārkāpums, ciktāl (joprojām) nav pietiekami novērstas attiecīgās sekas, ņemot vērā naudas soda atcelšanu, jo neesot ievērots atzinuma, ko Vispārējā tiesa sniegusi attiecībā uz atceltā naudas soda spēkā neesamību (ar atpakaļejošu spēku), tvērums. Vispārējā tiesa neesot atstājusi spēkā vai apstiprinājusi atcelto naudas sodu, bet gan esot piespriedusi prasītājam maksāt jaunu, pašas tiesas noteiktu naudas sodu.
2. Otrais pamats: LESD 266. panta pirmās daļas un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ 99. panta 4. punkta un 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta pārkāpums, ņemot vērā, ka nokavējuma procenti esot kļūdaini aprēķināti par laiku kopš 2011. gada 4. janvāra, jo Komisija neesot izpildījusi savus pienākumus, ciktāl tā maksājumus, kas saņemti no 1. prasītājas bez tiesiska pamatojuma (*ex tunc*), kā arī aprēķinātos kompensācijas procentus, par labu prasītājam nav ieskaitījusi pret ar tiesas nolēmumu noteikto jauno naudas sodu no 2015. gada 15. jūlija.
3. Trešais pamats: *ne bis in idem* principa pārkāpums, ciktāl ar tiesas nolēmumu noteiktais naudas sods esot ticis (faktiski) palielināts, jo Komisija – bez tiesiska pamatojuma un ar atpakaļejošu spēku – esot pieprasījusi no prasītājam samaksāt nokavējuma procentus kopš 2011. gada 4. janvāra.
4. Ceturtais pamats: LESD 266. panta pirmās daļas un Regulas 2018/1046 99. panta 4. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo esot nepareizi aprēķināts nokavējuma procentu maksimālais pieļaujamais apmērs par laikposmu kopš 2015. gada 15. oktobra.
5. Piektais pamats: LESD 266. panta pirmās daļas pārkāpums, jo esot pārkāpts labas pārvaldības princips un noteikumi, ņemot vērā, ka Komisija bez tiesiska pamatojuma esot pieprasījusi no prasītājam (papildu) maksājumu, kas pārsniedz ar tiesas nolēmumu noteikto naudas sodu (tam pieskaitot nokavējuma procentus).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 11. maijā – *Crevier/EUIPO* (Gaisa dezodorēšanas aparāts)

(Lieta T-276/20)

(2020/C 247/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Jeffrey Scott Crevier* (Fort Lauderdale, Florida, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: *M. Kime, Barrister*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: reģistrācijas pieteikums Nr. 5 652 872

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2020. gada 2. marta lēmums lietā R 2396/2019-3